

ANASIZ, ATASIZ HƏYAT MƏNASIZ

ANAM MƏNİM

(Poema)

KİMDİR ANA?

-Kimdir ana,

-Coşqun dəniz.

-Varmı ondan əziz?

-O dəniz ki,

Balığın sahilə atmaz.

Gəmisin qanə boyatmaz.

-Kimdir ana?

-Bəşərdir, kürreyi-ərzdir...

Sübhədək çox gecə yatmaz,

Salamat görsə cocuğun,

Əbədi heç qəmə batmaz.

-Kimdir ana?

-Bir qocaman dağdır ana,

Dayanar, deryada durar.

Zirvəsi göydən uca,

Arzusu: sübh oyana,

Körpəsin öpüb-qucar.

Zirvəsi ən uca dağdır,

Ağ gündə görsə balasın,

Öz günü ağdır, ağappaqdır.

-Kimdir ana?

-Ana bir çiçəkli yazdır,

İtaət et yenə azdır.

Ana bir güllü bahar,

Gülə yar bülbulü vardır.

-Kimdir ana?

-Ən qiymətli qızıldı,

Hörmətin saxlamayan,

Sarsıldı, uduzdu.

SƏNƏ QURBAN OLSUN CANIM, AY ANA

Ağaran saçların gümüşə çalır,

Düşünən gözlərin xəyala dalır,

Gecələr xəyalın özünlə qalır,

Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Gecələr sübhədək qaldın sən oyaq,

Böyütdün zəhmətlə gör neçə uşaq,

Bütün arzulara sən oldun dayaq,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Uşaqlığın düşüb müharibəyə,
45-də sevindin yad qələbəyə,
Qocalıq da düşdü müharibəyə,
Gülüstani verdik dığa, gədəyə.

Xoş gün görməmişən, hər anın çətin,
Analar vüqarlı, analar mətin,
Sonunu gözləyin bu qiyamətin,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Məktəbə gedəndə sevindin necə.
Gözünə yuxu da getmədi belə,
Dərsdən “2” alsam alardın vecə,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Hər sözə,kəlməyə sən “can” deyərdin,
Biz yeyib doyanda sən də yeyərdin,
Əla geyinsəm də kasıb geyərdin,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Namazda duanı bizə edərdin,
Bazara, dükana özün gedərdin,
Yıxılıb əzilsəm özün döyərdin,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Heç bilmədim haçan, nə vaxt böyüdük,
Əllə yox, sözünlə hərdən döyüldük,

Sən olmasan bizdə indi veyildik,
Sənə qurban olsun canım,ay ana.

Şairlər, rəssamlar və bəstəkarlar,
Ana tək bir dahi ola bilmədi,
Südünü itirən qulaqlı karlar,
Allah, ana qədri, niyə bilmədi?

Hanı meydanlarda ana heykəli,
Heykəltaraşların yoxdu əməli,
Anadır dünyanın qiymətli ləli,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Qızlar müdrikləşir ana olanadan,

Analar nigaran qalır baladan,
Ananı müqəddəs edib Yaradan,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

ATA

Soyköküm, nəslim,
Əcdadım, əslim.
Ən yaxın kəsim,
Atadır, ata.

Adım, soyadım,
Ləzzətim, dadım,
Qolum, qanadım,
Atadır, ata.

Su gəlsə arxa,
Çevirməm arxa,
Ən nəhəng arxa,
Atadır, ata.

Canım anamdır,
Qanım atamdır.
Başımın tacı,
Atadır, ata.

Etməsən hörmət,
Görərsən zillət.
Qayğını çəkən
Atadır, ata.
İgid, qəhrəman,
Atadır, ata.
Ən gözəl insan,
Atadır, ata.

Çox çəkir zəhmət,
Eyləyir diqqət.
Bu Vüqar Əhməd,
Atadır, ata.

ANA OCAĞI

Ana- Görmədiyim xoş günlər

Sənə qismət olaydı.
Solmayan qönçə güllər
Taleyimə qonaydı.

Ən gözəl arzularım
Sənə ünvanlanıb,
Yetişən ruzularım
Səni qanadlandırıb.

Sən mənim gözlərimdə
Ən sakit dəcəlimsən.

Övlad- Sənsə mənim gözümdə
Gözəllər gözəlisən.

Ən şirin isti yuva
Sənin isti qucağın.
Nə şirin, müqəddəsdi
Sənin ana qucağın.

Ana- Şipşirin şəkər balam,
Sənin bu əziz anan
Hər nazın çəkər, balam,
Sənə qurban bu anan.

Azan səsi: (bayatı üstə, balabanın müşayiəti ilə)
Əzizim balabanı,
Asta çal balabanı.
Hamının balası gəldi,
Bəs mənim balam hanı?

Övlad- Ana, sən qaçqın uşaqları da çox sevirsen?

Ana- Bütün körpə balalar
Mənə doğma, əzizdi.
Mənə bacı, analar,
Bala, şirin, ləzizdi.

Övlad- Ən həzin nəğmələrim
Sənin laylalarıdır.

Ana- Bütün gözəl arzular,
Siz tək balalarıdır.

ANA HƏM BİBİDİR, HƏM DƏ XALADIR XALA

Dərd-sərimin çarası,
Xalam qızıl parçası.
Mən də onun balası,
Gözəl xala, can xala.

Namus, qeyrət qalası,
Qəlbi bizə yanası,
Vardır xeyir-duası,
Gözəl xala, can xala.

Anamızın əzizi,
Qohumların ləzizi,
Əzizləyir o bizi,
Gözəl xala, can xala.

Xala, xala, təndiri qala,
Plov bişir, xonçanı qala.

Al zər-xara geyin sən,
Elçiliyə gedirsən,
Məni xoşbəxt edirsən,
Gözəl xala, can xala.

Süfrənizdə aş olar,
Toy-düyündə baş olar,
Anamla sirdaş olar,
Gözəl xala, can xala.

BİBİ

Yanar bizlərə qəlbi,
Hər sözümə “can” dedi,
Doğma balası bildi,
Bibi, bibi, can bibi.

Noğul-nabatdı cibi,
Yağda qazanın dibi.
Elçi gedər el dəbi,
Bibi, bibi, can bibi.

Rast gələndə bibimə,

Sevgi dolur qəlbimə,
Sən gələndə evimə,
Bayram olur, ay bibi.

Göz yaşların yanaqda,
Toy-düyün də qabaqda,
Xeyir-dua dodaqda,
Bibi,bibi,can bibi.

Qardaşa etibarlı,
Bibilər çox vüqarlı,
Mənə qurban olardın,
Sənə qurban, ay bibi.

ZƏHMƏTKƏŞ ANAM...

Gəlib dünyaya iyirmi altıda
Dörd qardaş itirib körpə yaşında,
Əziyyət verməyib ata-anaya,
Davada duz satıb on beş yaşında.

Masazır duz gölü çörək ağacı,
Bura dolandırıb ac-yalavacı,
Duz satmaq ödəyib hər ehtiyacı,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

O vaxtdan nənəmiz yuxusuz qaldı,
On beş il yatmadı, xəyala daldı,
Getdi o dünyaya, onunla qaldı,
Ana itirdi anam, anasız qaldı.

İnişil yenə də bacı itirdi,
Gizlətdik bu dərdi, özü bilmədi,
Biləndə bir daha ora getmədi,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

Üç il bundan öncə daha bir bəla,
Kiçik qızı xəstələndi qəfildən,
Bala baldan şirin, sağal, ay bala,
Dərd-sər uzaq durmur yazıq tifildən.

Sağalmayır mənim bacım üç ildi.
Bu dərdimiz qram-qram içildi,
İgid bacım bu mərəzdən kiçildi,

Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

Biz altı uşağıq, dördümüz evli,
İki subay qızdan anam gileyli,
Bu dərd də anamın belini əydi,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

On bir nəvə, bir nəticə varıdır,
Övladlar, nəvələr dövlət, varıdır,
Onu yalnız qoyan mərhum atamdır,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

O, Məşədi, Kərbəlayi, Hacıdır,
Yenə də ziyarət möhtacıdır,
Əhli-müsəlmana ana-bacıdır,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

XALAMI İTİRDİM

Xalamı itirdim, doğma bir kəsi,
Hələ qulardan getməyib səsi.
Hələ sönməmişdi həyat həvəsi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Anamdan gizlətdik vaxtsız ölümü,
Dözə bilməzdi o bu ayrılığa.
Anamdan gizlətdik ölüm gününü,
Gözümdən çəkmirdi xalam gözünü.

Anam infakt oldu iki ay öncə,
Bacılar yatırdı xəstə, gizlicə.
Xalam bacısını heç görməyincə,
Can verə bilmirdi gözündə həsrət.

Xalam bacısına “sağ ol” demədi,
Dəyişdi dünyasını, getdi əbədi,
Öləndə Vüqara oğul dilədi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Anamın gözündə bacı həsrəti,
Xalamın taledə budur qisməti.
Əzrayil babadan aldı töhməti,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Gözünü açandan sağ gün görmədi.
Həmişə “can”-dedi, “can balam”-dedi.
Bizləri öz doğma balası bildi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Vəsiyyət elədi: basdırın məni,
Atam Kəblə Əzim olsun yanaşı.
Heç nə ovutmayıır oğlu Sədini,
Gözündə qurumur, vallah göz yaşı.

Səndən sonra sizə necə gələcəm?
Görən danışacam, görən dinəcəm?
Havanisə bacın sənsiz sönəcək,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.
Niyə yetim qoydun nəvələrini,
Oğlun Müşfiqini, nəvən Nurlanı.
Xanım, Xəyaləni, Zita, Tərlanı,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Tək-tənha qoydun sən ərin Əhmədi,
İki il o çəkdi hər bir zəhmətini.
Matəmə salmısan Vüqar Əhmədi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Bir gəlin Firəngiz, o biri Rəna,
Olmuşdun onlara sən doğma ana,
Göz yaşı tökdülər hey yana-yana,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

* * *

Allah, bir kimsəni qoyma anasız,
Allah, bir kimsəni qoyma balasız,
Anasızlar sanki elsiz, obasız,
Allah, bir kimsəni qoyma anasız,

Analı-atalı yetimlər də var,
Uşaq evlərində böyüyür onlar,
Ən böyük bədbəxtədi bic doğulanlar,
Allah, bir kimsəni qoyma anasız,

Mənəm qardaş, bacı, ey anasızlar,
Mənim anam sizlərə də anadır,
Günahı olmayan, ey günahsızlar,
Sabah sizlər də ata, anadır.

Sevirsənsə Allahını, dinini,
Sındırmayın anaların qəlbini,
O öyrədib sənə ana dilini,
Allah, bir kimsəni qoyma anasız,

NƏNƏLƏR

Anaların anasıdır nənələr,
Ən böyük dövlətdi, vardı nəvələr,
Nənələr hamıya dualar edər,
Anaların anasıdır nənələr.

Nağıllar söyləyər, bayatı deyər,
Başına şal bağlar, abırlı geyər,
Balalar ucalsa özünü öyər,
Anaların anasıdır nənələr.

Namaz qılar, dua edər obaşdan,
Çörək yapar, dürmək tutar lavaşdan,
Doymaq olmur o bişirən bozbaşdan,
Anaların anasıdır nənələr.

İşləməyə nənələrdə var həvəs,
Üzü nurlu, özlərisə müqəddəs,
Nənəni görməyə hər gün sən tələs,
Anaların anasıdır nənələr.

Nə dadlıdır duz-çörəklə cirəsi,
Zəncəfili hər cür dərdin çarəsi,
Onu görsəm, darıxıram ertəsi,
Anaların anasıdır nənələr.

ANA, MƏNƏ LAYLAY DE

Nə günəş de, nə ay de,
Ana, mənə laylay de,
Şirin yuxu tapım mən,
Hər an, hər gün, hər ay de,
Ana, mənə laylay de.

Bir az dərdim dağıldı,
Sandım ömrüm nağıldı.

Səsin şəkər, noğuldu,
Tez ol, yoxsa boğuldum,
Ana, mənə laylay de.

Layla ana dilimdi,
Muğam-mənim qəmimdi,
Vətən solmaz gülümdü,
Xəzər-nəhəng gülümdü,
Ana, mənə laylay de.

Uşaq olum yenə də,
Qayğı olsun mənə də,
Oğul, söylə nənənə,
De ki, mənə nağıl de,
Nənə, mənə nağıl de.
Ana, mənə laylay de.

İstəmirəm, ay ana,
Qorxulu nağılları,
Qorxutma oğulları,
Ürəkaçan nağıl de,
Ana, mənə nağıl de,
Ana, mənə laylay de.

Səksəkədi, qorxudu,
Bu yaşanan ömrümüz,
Yaman qorxub gözümüz,
Nağıl olduq özümüz,
Ana, mənə nağıl de,
Ana, mənə laylay de.

Oxşa, əzizlə məni,
Yastıq eylə sinəni,
Heydən salıb qəm məni,
Qoy ürəyim boşalsın,
Ana, mənə laylay de.

Ağlatsın məni layla,
Sevinc, məni harayla,
Qoy sevinim, gülüm mən,
Sonra rahat ölüm mən,
Ana, mənə laylay de.

Yolum Allah yoludu,
Qəlbim necə doludu,

Bu səs necə uludu,
Mənə bu məlhəm oldu,
Ana, mənə laylay de.

Yorulmadın sən qəti.
Verdin boyu,qaməti,
Dinlə Vüqar Əhmədi,
İkilikdə xəlvəti,
Ana, mənə laylay de.

DÜNYAMSAN MƏNİM

Gənc anadır Hüseynimin anası,
Onun da var iki gözəl balası,
O olsa da bu qəlbimin sonası,
Almasına, Hüseynimə anadır.

Balaları xəstələnsə pərişan,
Onda olur hər şey üstə dalaşan,
Sağalsa uşaqlar olur barışan,
Övlada ən böyük dayaq anadır.

Oğluma anasan, anama gəlin,
Nazlı bir qızısan doğma bir elin,
Bal, şəkər, şərbətədi hər sözün, dilin,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Gözlərin eşqimi mənə tanıtdı,
Sözlərin mənimlə oyandı, yatdı,
Məhəbbətin mənə dünya yaratdı,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Mənim kədərimə olmusan şərik,
Nə sən, nə də ki, mən həsəd bilmərik,
Birgə ağlayarıq, birgə gülərik,
Ən şirin yuxumsan, rəyamsan mənim.

Kipriklər açılmış lələ qarası,
Başımda dolaşır eşqin sevdası,
Xoş gün qabaqdadır, gəlir sədası,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Səsinin sehrindən doya bilmirəm,
Acı sözünə də dinə bilmirəm,

Eşq içrə yanırım, sönə bilmirəm,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Sanki, bir dünyadı məsum baxışlar,
Qəlbindən qəlbimə yağır yağışlar,
Məhəbbətin mənə dünya bağışlar,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Qələmə sövq etdin Vüqar Əhmədi,
Nə etsəm borcumdur, yoxdur zəhməti,
Allahım veribdir bu məhəbbəti,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

QARDAŞ

Bəd günümə o ağlar,
Arxamda nəhəng dağ var.
Gəlin belini bağlar,
Namus, qeyrətədi qardaş.

Bacın sənə öyünər,
Qəlbim sənə döyünər,
Qardaşsız ömrüm hədər,
Mənə şöhrətədi qardaş.

Anamızın nəfəsi,
Sənsən ata əvəzi,
Gələndə qardaş səsi,
Hörmət, izzətədi qardaş.

Dostlarımla sirdaşam,
Doğru yolda yoldaşam,
Doğmalara qardaşam,
Vardı, dövlətədi qardaş.

Ən gböyük arzu, istək,
Qardaş toyunu görmək,
Biz oynayaq, rəqs edək,
Şirin ləzzəti qardaş.

Odur arxam, dirəyim,
Canım, gözümdü qardaş,
Suyum, havam, çörəyim,
Nəğmə sözümdü qardaş.

Muğamat üstə:
A qardaşlar, qoca dədəm deyərdi,
Qardan qaş olammaz, yaddan da qardaş.
Babalarım lap uzağı görərdi,
Xələfimdi, sələfimdi qardaşım.
Dərdimi gözümdən bilər qardaşım,
Büdrəsəm köməyə gələr qardaşım,
Kövrəlsəm üzülər, sönər qardaşım,
Mən ölsəm yaşamaz, ölər qardaşım.

ANAM MƏNİM (I hissə)

Xoş günümə yol açandı,
Bu ömrümə nur saçandı.
Çox qocalıb gör haçandı,
Anam mənim, anam mənim.

Layla deyərdi yatanda,
Arxamızca su atanda,
Arzulara biz çatanda
Sevinərdi anam mənim.

Övladıyla nəfəs alar,
Əmələndən həvəs alar,
Rəqs eləyər, o səs salar
Toy-düyündə anam mənim.

Necə safdı, müqəddəsdi
Dünyada ən yaxın kəsdi,
Quruca nəfəsin bəsdı,
Anam mənim, anam mənim.

Namusuyla o ucalıb,
Övladına mehir salıb,
O zəhmətdən tez qocalıb,
Anam mənim, anam mənim.

Dəryadakı dağdı ana,
Cənnətməkan bağdı ana,
Nə qədər ki, sağdı ana,
Mən qulunam, anam mənim.

Silahı kirgit, həvədi,

Ən şirin nemət nəvədi,
Nəvələrə o “can” dedi,
Anam mənim, anam mənim.

O böyüdüb, saf süd verib,
O, nəsihət, öyüd verib,
Yaşamağa ümid verib
Anam mənim, anam mənim.

Hifz eləyən duasıdı,
Səsi Quran sədasıdı,
Bir nəsilin anasıdı
Anam mənim, anam mənim.

II hissə ANAM MƏNİM

(Poemanın ardı)

Uzaq olsun bəlalarım,
Sona yetmir dualarım,
O bir oğlum, o bir qızım,
Hər ikisi dan ulduzum.

Mənim üçün bir oğulum,
Fərli olsa min oğuldu,
Çox şirindi şəkər oğlum,
Şadlıq içrə o doğuldu.

Oğlum imam adaşdır,
Nəsillərin yaddaşdır,
Bir bacının qardaşdır,
Baldan şirin, şəkər oğlum.

Qıza qoydum ana adı,
Ağzımızın şirin dadı,
Çox əzizdi onun adı,
Hər ikisi alın yazım.

Hər ikisi yazır şeir,
Qız bədahətən hərdən deyir,
Qandan gələn bu bir meyl,
Hər ikisi güllü yazım.

Anaları mənə əziz,
Hər kəlməsi şirin, ləziz,
Qəlbi safdı-mavi dəniz,
Tükənməzdir işvə,nazı.

Bir dünyadı acılarım,
Qayğıkeşdi bacıların,
Qardaşlarım baş taclarım,
Onlar fəqət çoxum, azım.

Heç olmayıb dayım,əmim,
Ölüb gedib bibilərim,
Ölüm haqdı, nə edəlim,
Qəm oxuyur əldə sazım.

Mən toyumda atasızdım,
İllər keçdi anasızdım
Həyat necə mənasızdı,
Qəm saçırdı hər bir yazım.

Anam yoxdu bu dünyada,
O,əbədi bir rüyada,
Keşkə yenə olub uşaq,
Anam məni sübh oyada.

Duaları təsəllimdi,
Oxumamış müəllimdi,
Canım, gözüm, ürəyimdi,
Qeybə çıxıb bəxt ulduzum.

Güllələrdən əzib çəkən,
Qorxu bilməz Koroğluydu,
Almanları qırıb-tökən,
Azəriydi, türk oğluydu.

Müharibə əliliydi,
Halallığı gəliriydi,
İş yeri də bir gəmiydi,
Vardı onda dəhşət dözüm.

Dörd qabırğa itirmişdi,
Min faşisti gəbərtmişdi,
47-də o özünü
Vətəninə yetirmişdi.

Bilərdi rus, almancanı,
Balaları canı, qanı,
Sevirdi Azərbaycanı,
Vətəniydi görən gözü.

“Ölüm gəlir” gülə-gülə,
Dedi bizə çıxın çölə,
“Sağ ol” deyib sağollaşdı,
Dünya ilə vidalaşdı.

O söndürdü işıqları,
Öpüb-qucdu uşaqları,
Seyr eyləyib otaqları,
Sonra yumdu gözlərini.

Ölümü də qürurluydu,
Görkəm yenə vüqarlıydı,
Ölümünə qərarlıydı,
Köçüb getdi bu dünyadan.

Anam da məhz köçdü bu cür,
Mələk kimi uçdu bu cür,
Nur ələdi, saçdı bu cür,
Anam köçdü bu dünyadan.

Son payını yedi getdi,
Xeyir-dua dedi getdi,
Əl-üzünü yudu getdi,
Anam köçdü bu dünyadan.

Dedim: həkim çağırıram,
Dedi: yox, yox, olmaz bala.
Əzrayılla salamlaşdı,
Bizlər ilə vidalaşdı.

Öpdüm onu əllərindən,
Kürəyindən, biləyindən,
Zəhər uddum ölməyindən
Anam köçdü bu dünyadan.

Bilirdim bir daha mən,
Bir də onu görməyəcəm.
Gülməyəcəm bir daha mən,
Bu dünyada ovudacam.

Gözü yaşlı yazıram mən,
Bu kədərli sətirləri,
Bəlkə qəbir qazıram mən,
Özüm üçün, sözüm üçün.

Anam sağdı, o ölməyib,
Ruhu, canı qəlbimdədir,
Bir həftədi o yuxuma,
Görən niyə bəs gəlməyib?

Siması da xəyalımda,
Şəkilləri divarımda,
Hər günümdə, hər ayımda.
Gəlmir niyə bəs yuxuma?

Məzarıdır ziyarətim,
Ən kədərli səyahətim,
Qəlbdən gələn ibadətim,
Anam köçdü bu dünyadan.

30.03.2010

ANALI DÜNYAM

(Alim Hüseynovun anasının xatirəsinə...)

Taleyin işidir, qaldıq anasız,
İndi başa düşdük, həyat mənasız,
Heç kimi eyləmə, Allah, anasız,
Həmişə əzizdir analı dünyam.

Ağbirçək olmuşdun sən bir nəsilə,
Hörmət qazanmışdın sən ildən-ilə.
Gözümdən yaş axır bax, gilə-gilə,
Həmişə əzizdir analı dünyam.

İndi Lənkəran da darıxır sənsiz,
Lal fəryad içində ağlaraq sənsiz,
Gözümdən yaş axır bil səssiz-səssiz,
Həmişə əzizdir analı dünyam.

Analı günlərçin qərubsəmişik,
“Can ana”, “ay ana” biz səsləmişik,
Sənsiz ürəkdən də biz gülməmişik,
Həmişə əzizdir analı dünyam.

Anam getdi, sanki dünyam yox oldu,
Bu ayrılıq qəlbimizdə ox oldu,
Bilsən necə dərdlərimiz çox oldu,
Həmişə əzizdir analı dünyam.

18.12.2008

ATASIZ, ANASIZ –HƏYAT MƏNASIZ

Atalar, analar dözmür övladsız,
Sanki qalır onlar qolsuz, qanadsız,
Biz necə dözüürük bu ayrılığa,
Atasız, anasız-həyat mənasız.

Ata pul qazanır min əziyyətlə,
Analar yuxusuz qalır zəhmətlə,
Sonra yol gözləyir onlar həsrətlə,
Atasız, anasız-həyat mənasız.

İtirmək qorxusu ölümdən betər,
Quru nəfəs gəlsə bu bizə yetər,
Dualar hifz edir, hərdən yan ötər,
Atasız, anasız-həyat mənasız.

Çörək tapar ata, ana sayanlar,
Onların qəlbini hər an duyanlar,
Gör nələr çəkirlər yetim qalanlar,
Atasız, anasız-həyat mənasız.

Yaradan onlardır xəlqi, xilqəti,
Onları kim sevir tapır sərvəti,
Anasız eyləmə Vüqar Əhmədi,
Atasız, anasız-həyat mənasız.

14.05.2005

ANA DAĞI

Anam deyərdi, Allah,
Göstərmə bala dağı.
Gözümü açdım sabah,
Əzabım ana dağı.

Nəmlə dolu yanağım,
Həsrət çəkdi qulağım.

Titrəyirdi dodağım,
Əzabım ana dağı.

Atasız, həm anasız,
Həyat necə mənasız.
Evdən çıxdım duasız,
Əzabım ana dağı.

Qayğıma kim qalacaq,
Sirdaşım kim olacaq.
Ürəyə dərd salacaq,
Əzabım ana dağı.

Allah, bağışla məni,
Yaşamaq istəmirəm.
Anam köçüb gedəni,
Əzabım ana dağı.

Laylay, anam, a laylay,
Cavab ver harayıma,
Qar yağdı bu yayıma,
Əzabım ana dağı.

Ölümü pisləyirəm,
Anamı istəyirəm,
Ruhumu səsləyirəm,
Əzabım ana dağı.

Mən də qalmışam yetim,
Bilmirəm ki nə edim,
Sənsiz arzular yetim,
Əzabım ana dağı.

19.08.2007

ANA DÜŞÜNCƏLƏRİ!

Eh, ay bala, sən hələ nə bilirsən?
Şükr olsun sevinirsən, gülürsən.
Eniş-yoxuş, əziyyətlər qabaqda,
Leysan axan göz yaşları yanaqda.

Lal fəryadlar çeynənən dodaqda,
Eh, ay bala, sən hələ nə bilirsən?
Mərdi qova-qova namərd edəndi,

Sevinci yox edib, o d rd ver ndi,
Hələ z lm  qabaqdadı dünyanın.

Doğmalar da nəsə umur, istəyir,
 z də g l r, arxanda da pisləyir,
Q m-kədəri hey artırır, k sm yir,
Hələ z lm  qabaqdadı dünyanın.

Bilm yirs n yerli ilik sən nədir,
M dirl rin atmacası  rl dir,
Kasıb ılıq s ni necə t rl dir,
Hələ z lm  qabaqdadı dünyanın.

Doğulanda ađlamađın bax budur,
N  bilmişdin, insan gəlir dünyaya.
Həm g ld r r, həm də elə ađladır,
Hələ z lm  qabaqdadı dünyanın.

Mən k s r m taleyimdən,  z md n,
Mən k s r m tez deyilən sözümdən,
Mən k s r m s rt baxılan gözümdən,
Bu kəsməyə baxan varmı, görəsən?

Mən k ss m də  k n yoxdu nazımı,
Deyirəm ki, bəlkə qılım namazımı?
Dinl y nl r pisl s l r Őeirimi,
Ođlum-qızım sev ckl r yazımı.

ANA

-Kimdir ana?
-Coşqun dəniz.
-Varmı ondan  ziz?
-O dəniz ki,
Balıđın dənizə atmaz.
G misin qan  boyatmaz.
-Kimdir ana?
-B ş rdir, kürreyi- rzdır...
Sübhədək çox gecə yatmaz,
Salamat görsə cocuđun,
Əbədi heç q m  batmaz.
-Kimdir ana?
-Bir qocaman dađdır ana,
Dayanar, d ryada durar.

Zirvəsi göydən uca,
Arzusu: sübh oyana,
Körpəsin öpüb-qucar.
Zirvəsi ən uca dağdır,
Ağ gündə görsə balasın,
Öz günü ağdı, ağappaqdır.
-Kimdir ana?
-Ana bir çiçəkli yazdır,
İtaət et, yenə azdır.
Ana bir güllü bahar,
Gülə yar bülbülü vardır.
-Kimdir ana?
-Ən qiymətli qızıldı,
Hörmətin saxlamayan ,
Sarsıldı, uduzdu.

BACILAR

Qardaşlara dayaqdır,
Xəstələnsən oyaqdır,
Bacılar bu sayaqdır,
Bacılar, ay bacılar.
Sizə qurban, bacılar,
Bacılar, ay bacılar.

Qardaşla nəfəs alar,
Qardaş toyu xoş günü
Rəqs edər, o səs salar,
Bacılar, ay bacılar.

Qıza, həm də oğlana,
Əsil bacı gərəkdir,
Yaxşı bacı qardaşa,
Elə ana deməkdir.

Ata, anaya övlad,
Qardaşına uca ad,
Bacısız kim olar şad,
Bacılar, ay bacılar.

Bacısız günüm acı,
Ömrümün ehtiyacı
Vallah, başımın tacı,
Bacılar, ay bacılar.